

ČEJKOVICKÝ ZPRAVODAJ

2
2019

Stárci a chasa z Čejkovic Vás srdečně zvou na Krojované hody

KTERÉ SE KONAJÍ OD ČTVRTEK 15.8. 2019 DO ÚTERÝ 20. 8. 2019

ČTVRTEK 15. SRPNA

- 20:00 hod. – stavění máje

PÁTEK 16. SRPNA

- 20:00 hod. Rocková zábava (u myslivny)
- skupina KEN ALLEN
- skupina MASSAGE

SOBOTA 17. SRPNA

- 20:30 hod. – NEOVESKÁ CIMBÁLOVÁ MUZIKA

NEDĚLE 18. SRPNA

- 10:30 hod. – Hodová mše svatá
- 14:00 hod. – Krojový průvod obcí a hodová zábava pod májů
- Hraje DH SKALIČANÉ

PONDĚLÍ 19. SRPNA

- 14:00 hod. – Krojový průvod obcí a hodová zábava pod májů
- Hraje DH SOKOLKA

ÚTERÝ 20. SRPNA

- 20:00 hod. – Hodová zábava pod májů
- Hraje DH LÁCARANKA

1. stárek Roman Mařák	1. stárka Kamila Gertnerová
2. stárek Jan Drábek	2. stárka Anna Ovečková

1. sklepník Tomáš Kmenta	1. sklepnice Petra Gertnerová
2. sklepník Václav Kočařík	2. sklepnice Karolína Baldriánová

Srdečně zveme všechny občany, krojovanou mládež a děti !

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané.

Jak říká klasik ve filmu Rozmarné léto: „Tento způsob léta zdá se mi poněkud nešťastným“. Počasí si s námi již několik let zahrává. Můžeme si připadat jako v Chorvatsku. Ráno oblékneme lehké letní oblečení, sandály a máme na celý den vystaráno. Úmorná vedra již v červnu a po celé léto začínají být každoroční realitou. Je před námi období horkého léta, čas dovolených a plánovaného odpočinku.

AUTOR: Ing. Pavel Novotný, starosta obce

Přesto si dovoluji malé poohlédnutí za právě proběhlou dobou. Z kulturních akcí pořádaných obcí vzpomenu Otvírání altánu u kostela. Termín akce se vybíral tak, aby nebyl v kolizi s jinými akcemi. Byla připravena řada doprovodných programů s cílem zviditelnit dokončené dílo naproti kostela. Bohužel počasí bylo proti a plánovaná venkovní akce musela být přesunuta do Orlovny. Byla to velká škoda. Snad příště.

Z výčtu provedených a prováděných staveb připomenu předkládku kostkové místní komunikace na ulici Vinařská. Nová komunikace vznikla od hřbitova směrem k vile pana Mitáčka. K této komunikaci plánujeme vystavět schodiště pro pěší, kdy chceme tuto cestu propojit s ulicí Vinařskou. Prozatím řešíme projekt schodů, aby zapadly do dané lokality.

Na ulici U Tůfarky jsme delší dobu plánovali obnovu komunikace. Původní záměr využít stávající žulové kostky se nesetkal s pochopením občanů žijících na této ulici, tak jsme tyto kostky využili k vybudování komunikace u hřbitova. V ulici U Tůfarky je již nyní asfaltový povrch. Při realizaci jsme se potýkali s velmi omezenou využitelnou šířkou možné vozovky. Stávající šířka vozovky je stejná jako původní a má šířku 3m. Proto byla silnice opatřena sníženými obrubami, aby se v případě nutnosti dalo vyhnout mimo ni. V části od pekárny po Hrubou uličku jsme velice obezřetně řešili odvádění přívalových vod. Ve vozovce přibýly dvě dešťové vpusti, které posílí rychlost odtékání sráž-

kových vod. Nová asfaltová komunikace je napojena na křižovatku s ulicí Hrubá ulička. Vedle komunikace vznikl chodník pro pěší, který by měly využívat zejména děti jdoucí do školy. Jen se musí naučit odbočit k pekárně a dále pokračovat ulicí Školní až ke škole. Prosím z tohoto místa rodiče, aby takto poučili své děti. V ranní špičce „návozu dětí do školy“ je vhodnější se vyhnout ulici Wurmové.

Další rozšíření chodníků se dočkala ulice Újezd. Vybudoval se chodník od autobusové zastávky po křižovatku ulic Újezd, U Tůfarky, Příční. Chodník je již teď hojně využíván dětmi mířícími do školy. Věřím, že tato úprava pomůže ke zvýšení bezpečnosti chodců na tomto úseku. Slyšel jsem připomínky, proč není chodník na pravé straně ve směru na Újezd. Odpověď je velmi jednoduchá, na pravé straně nejsou všechny pozemky ve vlastnictví obce.

Opravila se fasáda zámku. Malé nádvoří a věž dostaly nový kabát. Práce probíhaly v souladu s požadavkem památkářů a díky speciální omítce se musela několikrát práce přerušit pro nezbytné vysychání podkladních vrstev. Tím se celá stavba zdánlivě zdržela, ale technologický proces nanášení omítek to vyžadovalo. V opravách hodláme pokračovat dále. Do skupiny „drobných“ oprav patří také předkládku komunikace za zámek. Původní zadání bylo různorodé a nerovné. Díky dlaždičkám, kteří rozebrali původní dlažbu a opět ji seskládali, vzniká za zámek velmi zajímavá dlážděná cesta. Dlážděná kostka do Čejkovic patří a máme radost, že alespoň v některých uličkách se nám daří tuto raritu udržet.

K těm méně příjemným zprávám patří informace, že v mateřské školce o jednom víkendu praskla v prvním patře hadička u baterie a celou školku vytopila. Naštěstí je mateřská školka pojištěna a pojištění kryje tyto škody. Prasklá hadička je banalita, ale dokázala nadělat spoustu škody. Teď máme všechny hadičky na školce vyměněny za nové a snad i lepší.

Obec měla záměr koupit zajímavý pozemek pro výstavbu hasičské zbrojnice a možná i umístění případného muzea. Věci došly tak daleko, že zastupitelé odsouhlasili cenu za kupovaný pozemek, byla vypracována kupní smlouva a na poslední chvíli si to majitel rozmyslel. Škoda.

Na Zelených plících vyrostl další herní prvek – lanovka pro nejmenší. Chtěli bychom, aby tato lanovka doplnila již instalované prvky a přispěla

k tomu, aby naše děti byly obratné a zdržovaly se co nejdále od počítačů a mobilních telefonů.

Z plánovaných investičních a stavebních akcí chceme uskutečnit vybudování již zmíněných schodů od nové vzniklé komunikace od hřbitova na ulici Vinařskou. Dále se obci podařilo koupit pozemek vedle hřbitova, bývalé Podrazilovo, kde plánuje vybudovat parkovací místa pro návštěvníky hřbitova. Na hřbitově pak vystavět kolumbárium – boční zeď, kde budou ze strany hřbitova úložná místa pro urny. Současně bude vybudován nový vstup na hřbitov v místě současné boční branky.

V letních měsících započnou práce na potoku Prušánka. Dle sdělení Povodí Moravy by mělo od července začít bagrování a zpevňování břehů potoka v části od záhytné nádrže až po radnici. Pak následně bude vybagrován potok v úseku od radnice až po dolní konec.

V září by mělo dojít k výstavbě nového mostu v ulici Raska. Ten nahradí stávající nevyhovující most.

Z očekávaných kulturních akcí vzpomenu zejména krojované hody. Po zvolení nových stárků a stárky jsme řešili, zda v ulici U Tůfarky bude do hodů nová silnice. Teď již můžeme říci, silnice je dodělaná, hody můžou začít. Přijďte na hody ke stárce a uvidíte novou ulici jako ze škatulky. K ho-

dům se váže veselí a hudba. Doufám, že letošní hody budou jiné, že chasa s posledním bubnem ukončí hodování a nebudou stíznosti na hlučné diskotéky do ranních hodin. Chtěl bych tomu věřit.

Rád bych z tohoto místa poděkoval všem občanům za péči o naše Čejkovice. Za upravené předzahrádky, za zametené silnice a posečené trávníky. Pracovníci obce se snaží udržet Čejkovice upravené, okopané a zbavené všech odpadků a nepořádku. Děkuji pracovníkům obce za jejich práci při údržbě obce, děkuji všem občanům za úklid kolem svých domů. Ne všude je to takto zvykem. Věřím, že je naším společným cílem udržet Čejkovice tak krásné a malebné, jak tomu bylo v minulých letech. Mnoho návštěvníků si velice všímá, jak Čejkovice kvetou a jsou upravené. Všem pořádkumilovným spoluobčanům děkuji.

S nadcházejícím létem se neodmyslitelně snoubí období dovolených a snad i odpočinku. V našich zeměpisných šířkách to bývá zasloužený odpočinek vykoupený kvalitou před dovolenou, abychom na ni vůbec mohli, pak si jí jakožto užíváme a pak zase kvalit, abychom dohnali, co jsme během dovolené zanedbali. Bývá to zasloužený odpočinek. Právě s tímto vědomím a právě proto Vám všem přeji, abyste skutečně načerpali co nejvíce sil a energie pro dny další. Aby z Vás zářila radost ze života a spokojenost.

ZPRÁVY Z MATEŘSKÉ ŠKOLY

AUTOR: Helena Opluštilová,
ředitelka MŠ

Letos jsme pro děti na „ROZLOUČENÍ S PŘEDŠKOLÁKY“ objednali ekologickou pohádku „Kouzelný strom“, které zahrálo divadélko Květinka na naší zahradě. Předškoláci byli slavnostně pasováni princeznou na školáky a ozdobeni šerpou.

Akce se s námi společně účastnili třetíci a budoucí paní učitelka prvňáčků i paní ředitelka ZŠ. Po pasování plnili předškoláci úkoly, dohlíželi na ně školáci a po splnění všech úkolů mohly děti vstoupit do „školy“ altánku. Třetíci předali budoucím školákům dárečky vlastní výroby a popřáli jim vše nejlepší a hodně úspěchů ve škole při učení. Paní učitelky z MŠ předaly dětem pěkné knížky na památku.

Tečkou naší akce byly v horkém dopoledni, nanuky.

PROJEKT:
SVĚT NEKONČÍ ZA VRÁTKY, CVIČÍME SE ZVÍŘÁTKY

V tomto školním roce jsme se zúčastnili projektu České obce sokolské pod záštitou MŠMT.

Obsahem projektu je široká škála činností, do kterých jsou děti MŠ zapojovány. Skládají se z procvičování a zdokonalování přirozených pohybových schopností (chůze, běh, skoky, házení, chytání), cvičení s náčiním – míčky, švihadly, kruhy, kroužky, hokejky, na nářadí – trampolína, lavička, žíněnka, pyramida. Procvičována je atletika, obratnost – gymnastické dovednosti, manipulace s míčem, netradiční činnosti a rozvíjení poznání.

Cílem je zapojení co nejvíce dětí do pohybových a rozumových aktivit. Motivací jsou zvířátka, samo-

lepky a sešitky, do kterých si děti lepily obrázky za splněné úkoly.

Na konci roku jsme na zahradě s dětmi udělali vyhodnocení, děti prezentovaly cviky, které se dobře naučily – skákání přes švihadlo, házení a chytání

míče, skákání přes kruh i akrobatické cviky – skákání na trampolíně s kruhem apod. Za odměnu děti dostaly medaile, diplomy a omalovánky. Radost mají děti i z maskota plyšáka sokola.

DEVÁTÁ TŘÍDA

AUTOR: Mgr. Blanka Chytilová, tř. učitelka 9. třídy

Pro žáky deváté třídy byl letošní rok velmi náročný. Měli před sebou vidinu přijímacích zkoušek – zatím nejdůležitější mezník v jejich životě. Do toho se museli vypořádat se spoustou akcí. Postarali se o již tradiční mikulášskou nadílku pro celou školu, ujali se distribuce ovoce a zeleniny mladším spolužákům do jejich tříd, připravili výzdobu na školní ples a zvládli nacvičit polonézu. Jako první absolventi naší školy vystoupili se svými prezentacemi absolventských prací. Zúčastnili se národního testování Scio, které jim ukázalo, kterému oboru by se měli při studiu věnovat. Ve zmiňovaném testování třída nedopadla vůbec špatně a potvrdila se tak pověst naší školy – žáky dokážeme dobře připravit na budoucí studium.

I když v kolektivu to během všech let občas zaskřípalo, musely se řešit konflikty a ne vždy se všechno

podařilo na výbornou, všechny akce a zkoušky třída zvládla, myslím, velmi dobře. Zaslouženou pochvalu jsme dostali od úplně cizích lidí na školním výletě – prý se žáci naší školy nechovají vůbec tak špatně, jak se to o dnešní mládež prezentuje v médiích.

Všichni devátáci se dostali na svůj vybraný obor, budeme jim tedy všichni držet palce.

SLOVO ŘEDITELKY

AUTOR: Mgr. Jana Paušová, ředitelka školy

ROK V NAŠÍ ŠKOLE

V pátek 28. června jsme předali 209 žákům naší školy vysvědčení a uzavřeli školní rok 2018/2019. Slavnostní ukončení roku proběhlo za účasti všech žáků i zaměstnanců ve vestibulu školy. Zúčastnil se jej i pan starosta a pan farář. Prvnířádky dostali od pana starosty knížku, kterou mají za úkol přes prázdniny přečíst. Rozloučili jsme se s 21 deváťáky a popřáli jim do života hodně štěstí. Doufám, že si ve škole osvojili potřebné znalosti, naučili se správnému chování a budou na čejkovickou školu v dobrém vzpomínat.

Během roku jsme zvládli spoustu práce. Naší prioritou je kvalita výuky. Dětem se věnuje kvalifikovaný pedagogický sbor, učitelé si rozšiřují své znalosti během dalšího vzdělávání. Uspořádali jsme seminář pro celou sborovnu přímo ve škole. Učitelé se schází v předmětových komisích, kde probírají možnosti zlepšování výuky.

Chceme být moderní školou. Zavedli jsme výuku anglického jazyka od 1. ročníku a doplňujeme hodiny angličtiny výukou rodilými mluvčími. Pro děti pořádáme mnoho akcí a exkurzí, snažíme se o propojení teorie a praxe. Velký zájem dětí je také o mimoškolní aktivity, 60 žáků navštěvovalo školní družinu a rozšířili jsme nabídku kroužků.

Snažíme se budovat pozitivní školní klima. V přátelském a bezpečném prostředí si děti mohou lépe osvojit poznatky, které jim učitelé předávají. Vedeme děti k samostatnosti a odpovědnosti za vlastní chování. Založili jsme žákovský parlament, ve kterém zástupci žáků od 4. do 9. třídy projednávají připomínky svých spolužáků, snaží se nacházet možnosti jejich řešení, podílejí se tak přímo na chodu školy.

Skvělá byla spolupráce se Spolkem rodičů a přátel školy, jehož členové se zhostili nelehkého úkolu uspořádat rodičovský ples. Členové školské rady pomáhali s dokumenty, podíleli se na cílech a směřování školy.

Založili jsme nové webové stránky školy s cílem zlepšit informovanost o dění ve škole a prezentaci na veřejnosti. Na nich můžete sledovat, čím naše škola žije. A není toho málo!

Žáci se během roku zúčastnili řady soutěží. Největší zastoupení jsme měli v soutěžích sportovních,

pěveckých, matematických a přírodovědných a dosáhli jsme vynikajících výsledků.

Nejúspěšnější žáci byli pozvaní na slavnostní ocenění starostou obce.

OCENĚNÍ BYLI TITO ŽÁCI:

Jan Fiala, 5. třída, za 1. místo v okresní soutěži v plavání,

Veronika Konečná, 8. třída, za 2. místo v krajském kole a účast v kole národním soutěže Zlatý list,

Tereza Špérová, 8. třída, za 2. místo v krajském kole a účast v kole národním soutěže Zlatý list,

Adam Červenka, 9. třída, za práci ve školním parlamentu a účast v matematických soutěžích, účast v celostátním kole Logické olympiády a 1. místo v okresním kole Matematického klokana,

Barbora Janošková, 9. třída, za 2. místo v krajském kole a účast v kole národním soutěže Zlatý list, účast v přírodovědných a matematických soutěžích,

Natalie Košutová, 9. třída, za 2. místo v krajském kole a účast v kole národním soutěže Zlatý list,

Jakub Kratochvíl, 9. třída, za tvorbu modelů školy a kostela, získání titulu mistr republiky v hodu kladivem,

Matěj Martinec, 9. třída, za účast v atletických soutěžích a získání titulu krajský přeborník v hodu kladivem,

Petra Zemánková, 9. třída, za 2. místo v krajském kole a účast v kole národním soutěže Zlatý list.

Ocenění by si zasloužili všichni žáci za aktivitu a píli v průběhu celého roku. Přejí jim, jejich rodičům, učitelům a všem zaměstnancům školy krásné prázdniny plné pohody a odpočinku.

ZŠ – POZNÁVACÍ ZÁJEZD DO LONDÝNA

AUTOR: Nikolas Mikyska, žák 7. třídy
Aneta Strýčková, žákyně 9. třídy

Tento rok – stává se to již tradicí – jsme opět vyrazili do Londýna. Našeho poznávacího zájezdu se zúčastnilo dvacet žáků z naší školy, paní ředitelka a paní učitelka Chytilová. Zároveň s námi jela i škola z Rožnova pod Radhoštěm, protože se nám nepodařilo zaplnit celý autobus.

Naše cesta byla dlouhá, ale docela zábavná. Trvala 24 hodin a projeli jsme Německo, Belgie, Holandsko a Francii. Tam jsme se nalodili na trajekt a tak jsme se dostali na druhý břeh kanálu La Manche – do Velké Británie.

První den jsme si prohlédli přímořské městečko Brighton, kde jsme navštívili Mořský svět, prohlédli si královskou letní rezidenci a také jsme zkusili štěstí v dětském kasinu.

Druhý den jsme strávili ve Windsoru. Prohlédli si královnin hrad a pak jsme se dvoupatrovým autobusem přesunuli do **Legolandu**. Každý si tam

něco našel, mohli jsme si zahrát videohry, projet se vláčkem ve strašidelném hradě nebo v různých stáncích vyhrát plyšáky. Nacházel se tam i Miniland, kde byla z lega vystavěna různá města a významné památky z celého světa.

Poslední den jsme věnovali Londýnu. Šli jsme se podívat do Greenwich na nultý poledník, poté jsme jeli lodkou a prošli se k muzeu voskových figurín Madame Tussaud's. Zde se nacházely figuríny slavných osobností v životní velikosti. Mohli jsme se setkat například s Freddie Mercury, královskou rodinou, princeznou Dianou, Beatles, ale také s různými superhrdiny jako Ironman, Spiderman, Hulk a Captain America. Po prohlídce muzea jsme se rychlým krokem přesunuli k London Eye. Jízda tady trvala asi půl hodiny a mohli jsme spatřit téměř všechny významné budovy v Londýně.

A pak už zbýval pouze návrat domů. Cestou jsme se podívali na pár filmů, některým se dokonce podařilo i usnout. Ale myslíme si, že se už každý těšil na svoji postýlku.

OKÉNKO MLADÝCH PRO ČEJKOVICE

AUTOR: Kristýna Hájková a Pavel Gal

Vítejte u dalšího okénka Mladých pro Čejkovice, v němž si shrneme, co podstatného se stalo na zasedáních zastupitelstva i mimo něj v měsíci dubnu, květnu a červnu.

Celkem se uskutečnila dvě jednání zastupitelstva (8. 4. a 24. 6.). Dubnové zasedání bylo z jistého pohledu přelomové. Poprvé bylo přenášeno živě (neboli streamováno) pomocí naší FB stránky. Bohužel při červnovém zasedání se objevily komplikace a přenos se neuskutečnil. Věříme, že problémy odstraníme a další zasedání zastupitelstva bude opět online! Na dubnovém zasedání se dále řešily prodeje pozemků, včetně pozemku pro novou hasičskou zbrojnicí. Zastupitelstvo schválilo koupi pozemku, ale tato koupě se nakonec neuskutečnila, protože prodávající strana od prodeje upustila. Jedním z dalších projednávaných bodů byla změna číslo 2 územního plánu. Bylo podáno několik žádostí o změnu územního plánu od různých subjektů (včetně subjektů sídlících na ulici Příhon). Zastupitelstvo vzalo tuto změnu na vědomí. V rámci tohoto bodu jsme se dotazovali, v jaké fázi je změna číslo 1, ke které probíhalo 27. 3. veřejné projednávání. Na tomto projednávání přítomní občané poukázali na nárůst dopravy a na celkový problém s průjezdností ulice Pod Zámkem. Zároveň byly podány připomínky upozorňující na tyto neřešené problémy. Protože připomínkované problémy nejsou v rámci změny zohledněny, bude se dle našich informací vypracovávat dopravní studie obslužnosti lokality. Tím nejspíš dojde i ke zpoždění celého procesu změny. Bohužel však informace, které zazněly na zasedání v diskuzi k jednotlivým bodům, nenajdete v oficiálním zápisu. Z tohoto důvodu byla podána Pavlem Galem námitka proti zápisu z jednání zastupitelstva. Námitka byla vznesena proto, aby upozornila na chybějící záznamy diskuze, které mohou být v budoucnu užitečné například u řešení dlouhodobých témat.

V neděli 12. 5. se uskutečnilo Slavnostní otevření altánku u kostela. Z důvodu počasí se sice usku-

tečnilo v Orlovně, ale to nezabránilo Čejkovjákům se potkat a pobesedovat u vína, hudby či u výstavy fotografií s čejkovickými výhledy, které si mohli návštěvníci koupit a vzít si tak kus Čejkovic s sebou. Na akci nám zahrála cimbálová muzika Dur, zapívaly čejkovické sbory Révokaz a Levandula, přijela nám také výborná rodinná kavárna ze Žeravic a o dětský program se postaral skaut. Veliký dík za tuto akci patří všem účinkujícím i účastníkům a v neposlední řadě kulturní komisi, která celou akci zaštitila.

Na zastupitelstvu 24. 6. vystoupili zástupci nově vzniklého školního parlamentu i s ředitelkou školy. Vysvětlili zastupitelům a přítomným občanům, čím se školní parlament zabývá a zmínili, jaké věci se jim na škole líbí a které naopak považují za problém. Jako jeden z problémů zmiňovali například špatný stav školního bazénu, který ovšem už obec plánuje rekonstruovat. Dále se mimo jiné řešila například otázka vlastnictví rodného domu T. G. Masaryka. Obec Čejkovice měla zájem, aby domek přešel do jejího vlastnictví, ale současný vlastník, Česká obec sokolská, momentálně domek do vlastnictví obce přenést nechce. Nebrání se však dalšímu jednání. Řešila se také námitka našeho zastupitele Pavla Gala proti zápisu z předchozího zastupitelstva. Jeho námitka sice nebyla přijata, ale zároveň zaznělo, že vedení obce se nebrání budoucím diskuzím o způsobu zápisů a na příštím zastupitelstvu hodlá toto téma znovu otevřít. Další diskuze se vedla o Hrubém Újezdě, lokalitě, kde by měly vzniknout parcely pro

rodinné domy. Občané se na zastupitelstvu dotazovali, kdy bude tato lokalita otevřena, za jakou cenu se budou pozemky prodávat a jakým způsobem bude obec vybírat mezi zájemci o pozemky, jelikož počet zájemců je vyšší než počet pozemků. Odpovědí občanům bylo, že časový horizont ani cenu zatím není možné odhadnout, ale příští zastupitelstvo se

bude zabývat způsobem výběru zájemců o pozemky. Nejdelší diskuze probíhala ke změně územního plánu se zástupci spolku Bezpečné a čisté Čejkovice z. s. Diskuze byla velmi složitá a košatá a více si o ní můžete přečíst v zápisu ze zastupitelstva, který vždy zveřejňujeme na našem FB Mladí pro Čejkovice.

NÁRODNÍ KOLO SOUTĚŽE ZLATÝ LIST

AUTOR: Barbora Janošková, žákyně 9. třídy

Ve dnech 17. – 22. června proběhlo ve Vanově u Telče národní kolo soutěže Zlatý list. Náš tým jsme pojmenovali Čejky. Jeho členové byli Barbora Janošková, Natálie Košutová, Petra Zemánková, Tereza Špěrová, Veronika Konečná a Adam Prčík. Během tohoto týdne jsme navštívili mnoho exkurzí z různých oborů biologie, např. entomologie, hydrobiologie, ornitologie a mnoho dalších. Ve volném čase jsme se koupali v místním rybníku Smrk nebo hráli volejbal. Své znalosti jsme zhodnotili v pátek na soutěžní stezce dlouhé asi 5 km, která vedla okolím tábora, ve kterém jsme byli ubytovaní. Součástí soutěže byla také obhajoba práce pro přírodu. Nakonec jsme se umístili na 14. místě.

SENIORŮ INFORMUJÍ

AUTOR: Jaroslav Otáhal

CO SE UDÁLO OD DUBNA DO ČERVNA 2019

Duben

Čaj o páté proběhl 2. dubna. Na něm byla projednána náhradní návštěva divadla za zrušené představení v únoru v Uherském Hradišti. Bylo vybráno divadlo v Boleradicích, kde jsme 28. 4. 2019 odpoledne zhlédli divadelní hru Josepha Kesselringa pod názvem Jezinky a Bezinky.

Dále byla na programu příprava dvoudenního zájezdu v měsíci květnu. Organizací a zajištěním celého zájezdu byla pověřena Hana Opluštilová.

16. 4. proběhl tradiční bowling za dobré účasti členů Klubu seniorů.

Květen

Čaj o páté se uskutečnil 7. května v sále Orlovny. Hlavním bodem byl zájezd připravovaný na 28. a 29. května do východních Čech. V dalším programu přednesl zdravotní přednášku Jaroslav Otáhal o zdravé výživě a o tom, jak se zapomeno na to, jak to dělaly naše babičky.

21. 5. 2019 tradiční bowling, který jako vždy organizoval František Pešl.

V dalším bodu jednání byla pověřena Ilona Lorenčová organizací jednodenního zájezdu.

Červen

5. 6. se konal Čaj o páté na Kuželně a to s grilováním. 13. 6. se uskutečnil jednodenní zájezd. Vyjelo se za pochmurného počasí a první zastávkou byla prohlídka zámku v Miloticích Po prohlídce krásného

zámku byla zastávka v Koryčanech a pak jsme se vydali pěšky na dost vzdálenou zříceninu hradu Cimburk. Viděli jsme, že hrad Cimburk se opravuje a snahou je dát ho do původního stavu, jak kdysi vypadal. Po celkem únavném pěším zdolání zříceniny Cimburk jsme se zastavili občerstvit v restauraci v Bukovanském mlýně.

Na závěr zájezdu jsme navštívili památník a muzeum internačního tábora Svatobořice. Byl nám

promítnutý film o tom, k čemu všemu ve Svatobořicích, za trvání internačního tábora, došlo. V době německé okupace byli ve Svatobořicích v těžkých podmínkách většinou ubytováni vězni jen krátkodobě. Ze Svatobořic byli po určité době odvázeni do jiných lágrů. Mnozí, zvláště Židé, byli odvezeni k likvidaci do Osvětimi.

18. 6. se konal bowling a poté jsme se rozešli s tím, že v měsíci červenci a srpnu budou prázdniny.

CO PŘIPRAVUJEME:

Červenec

Zájezd seniorů s dětmi, který zorganizuje p.Janková.

Září

3.9. Čaj o páté v Orlovně.

17. 9. 2019 Bowling, prověření zájmu o jednodenní zájezd.

29.9. Vycházka

VÝLET SENIORŮ DO VÝCHODNÍCH ČECH

AUTOR: Marie Janková

Ráno 28.května jsme vyjeli směr Vamberk do muzea kraje. Viděli jsme krásně paličkované nádherné věci. Z Vamberku jsme se přesunuli do Nového Města nad Metují. Tady nás čekala prohlídka zámku a oběd. Další zastávka byla v zámku Ratibořice a Babiččině údolí. Ale počasí nám nepřálo (strašně přšelo), a tak jsme se jeli ubytovat do hotelu Rozkoš v České Skalici. Perfektní ubytování i jídlo, večerní posezení, prostě bezva.

Druhý den svítalo sluníčko, tak jsme se vrátili a prošli Babiččino údolí, do mlýna a ke splavu. Pěkná procházka, čerstvý vzduch – pohoda. Z Ratibořic jsme jeli do Broumova na prohlídku kláštera a města. Opět krásné stavby, nádherně malované stropy a skvělý průvodce.

V Polici nad Metují v chatě Hvězda na pěkném kopci jsme měli skvělý oběd, nádherný výhled a dobrou náladu. Potom jsme navštívili další zámek v Častolovicích. Zde jsme se dověděli, že žije ještě

majitelka zámku, která byla velkou přítelkyní bývalého presidenta Václava Havla a jeho první ženy Olgy. Zámek nás opět překvapil svojí velikostí, vybavením a skvělými obrazy. A pak už jsme ujížděli k domovu. Byly to povedené dva dny, hodně jsme viděli a za to všechno velké poděkování Hance, která všechno bezvadně zařídila. Díky, Hani!

Náš šofér Jenda nás opět bez chyby dopravil v pořádku domů a my se těšíme na nějaký další výlet.

ČEJKOVICE – 750 LET KOSTELA

AUTOR: Promluva pomocného biskupa brněnského, Mons. Pavla Konzubla, při oslavách 750.výročí kostela.

Dnes jsme slyšeli v evangeliu závěrečnou část Ježíšovy modlitby. Křesťanská tradice nazývá tuto nejdelší Ježíšovu modlitbu velekněžskou, protože v ní hraje významnou roli sebeobětování Ježíše, Velekněze. Po prosbách za oslavení a ochranu učedníků před zlem se Ježíš modlí za další generace křesťanů, za jejich jednotu a jejich účast na Boží slávě. Modlí se tedy i za nás a za farnost v Čejkovici. Církev si uvědomuje pohoršení, které ve světě vyvolává nejednota křesťanů. Tato nejednota se zrodila a rodí z hříchu. Starověký myslitel Origenes k tomu říká: „Kde je hřích, tam je rozrůzněnost, tam jsou schizmata, tam jsou bludy, tam jsou spory. Kde však vládne ctnost, tam je jednota.“

Angličan vykládá příteli: „V naší vesnici byly donedávna dvě církve, metodistická a baptistická. Ale duch jednoty zavál i do naší zapadlé vesnice a církve se spojily.“ „Takže teď je u vás jen jedna jediná?“ „Ne, jsou tam tři. Sjednocená a obě původní.“ Tak by asi efekt Ježíšovy modlitby neměl. Víra není skok vysoký. Proto je hloupé usilovat o prohloubení vlastní víry cestou poměřování s druhými. To je totiž spolehlivý způsob, jak skončit v pasti pýchy, nebo v pocitu méněcennosti. Zdravá víra totiž není zatížena potřebou porovnávání s druhými. Směr jejího pohledu je jasný – „Mějme oči upřeny na Ježíše.“ (Žid 12)

Tam upírali oči i stavitelé tohoto kostela v roce, v němž se narodila sv. Anežka Česká, byl to rok 1269. Stavbu financoval nejstarší rytířský řád – řád Templářů. Zasvěcení kostela sv. císařovně Kunhutě (v brněnské diecézi aktuálně 9 kostelů) je možné spojit s německými osadníky, kteří byli právě Templáři pozváni v polovině 13.století do Čejkovic. Tento kostel se pak stal obětí řady neštěstí, konfliktů a válek. Nejdříve zpustl v době husitské, za třicetileté války, pak v r. 1645 dorazili Švédové a kostel zapálili. Jezuité ho opravili, ovšem za 20 let vyhořel díky nešťastné náhodě znovu. A tak byl opět postaven. Po pěti letech ovšem vtrhli do Čejkovic uherští povstalci a kostel zapálili. A tak v r. 1727 byl kostel postaven znovu, původní zůstala jen věž. Padesát let poté opět vyhořel a musel být znovu vybudován. Když to tedy sečteme, tak náš milý čejkovický kostelíček byl pětkrát zdevastován a vždy znovu obnoven. Můžeme se logicky zeptat, co dělala patronka sv. Kunhuta, asi ho špatně hlídala. Je pravda, že církevní tradice

ji učinila patronkou těhotných žen a dětí, ale od svaté stavitelky dómu v Bambergu bychom čekali více ochrany. Co tedy dělala tato svatá císařovna? Domnívám se, že se snažila právě o to, aby Čejkovičtí měli oči upřeny na Ježíše. A že tomu tak bylo, dosvědčuje i skutečnost, že dokázali pětkrát kostel postavit téměř znovu.

Biblický Bůh chce navázat vztah k člověku. A podobně jako mohou být vztahy mezi lidmi spojeny s bolestí a konflikty, mohou být takové i Boží vztahy k lidem. Neboť Bůh to myslí s člověkem vážně. „Milý Pán Bůh“ není neškodnou měšťáckou touhou po harmonii. Občas dopouští i tvrdé zkoušky.

Co je ale důležité, vždy tak činí s láskou a dává sílu k překonání. A dělá to proto, aby nás uschoptil integrovat do naší víry také nepříjemné zkušenosti a nahlížet na ně Božíma očima, tak jak se o to snažili v minulosti občané Čejkovic. A my jim právě dnes chceme touto bohoslužbou poděkovat.

OHLÉDNUTÍ ZA OSLAVAMI 750. VÝROČÍ KOSTELA SV. KUNHUTY

AUTOR: P. Miloslav Čamek, farář

Na začátku prázdnin je to měsíc, co jsme společně prožívali oslavy farnosti a kostela v naší obci. Mohli jsme si uvědomit, že opravdu společenství křesťanů u nás žije třičtvrtě tisíciletí. Neměli to vždy snadné a pohodlné. Jejich životní příběhy byly často protkány těžkostmi, bolestmi a nejrůznějšími zkouškami. Určitě v jejich životech nechyběla radost, naděje a stálá chuť nově začínat. Kde čerpali sílu? Ve své víře v Boha, v lásce a pomoci druhému. Velkou oporou pro každého tehdejšího křesťana byla rodina, kde se žila víra, předávaly se důležité hodnoty pro život a v ní byla přítomna budoucnost v dětech. Děti byly zárukou pokračování rodiny, hospodářství, řemesla, vesnice i státu. Pro ně žily, žijí a budou žít všechny generace lidí všech dob. To jsme si mohli uvědomit na začátku oslav, které patřily právě dětem. V našem kostele se sešla celá naše škola, děti i učitelé a mohli jsme prožít hluboký zážitek při koncertu žáků ZUŠ z Hodonína, kteří nám svým podáním ukázali krásu a rozmanitost vážné hudby. Dalším vystoupením byla hra na zvony a zvonky dětí ze Slovenska. Líbezně znějící zvuk zvonů nás přiváděl ke chvále Boží. Mohli jsme si uvědomit, jakou moc má hlas zvonů v lidském srdci. Můžeme to přirovnat k hlasu andělských sborů, které chválí a oslavují Boha v nebi. Naše setkání v kostele uzavřelo vyhodnocení výtvarné soutěže „Náš kostel očima dětí“, kde byly vyhodnoceny nejlepší práce a také tři D modely.

Dalším pokračováním byla „Noc kostelů“, která se uskutečnila v pátek večer 24. května 2019. Začínali jsme mší svatou, při které zpíval chrámový sbor a celé tajemství Boží přítomnosti v nás nově zarezonovalo. V dalším programu jsme mohli nově zachytit postavu sv. Kunhuty a sv. Václava, které nám svým divadelním představením přiblížila děvčata ze scholy ve Starém Poddvorově. Vtipně připravené a s osobitým přístupem pronášené průvodní slovo Adama Prčíka a Alžběty Bařinové nás všechny uvádělo do jednotlivých částí programu večera. Vrcholem večera byla vystoupení chrámového sboru a žáků ZUŠ Hodonín pobočky v Čejkovicích. Opravdu povedený večer jsme zakončili videozáznamem

(Natálie Janošková, Kristýna Pazderková, Barbora Janošková, Vanessa Pazderková)

chrámového sboru před 25 lety, kde bylo možné si uvědomit, jak ten čas letí.

Za týden po „Noci kostelů“ byla hlavní oslava 750. výročí kostela a farnosti. V sobotu navečer přesně 18.00 hod. začala adorace Nejsvětější svátosti oltářní, kterou vedla schola ze Starého Poddvorova. Svými písněmi, meditačními texty nás uváděli do velikého tajemství Boží přítomnosti. Mohli jsme si uvědomit jednu věc, že velikost člověka je v tom, když dokáže pokleknout před Bohem. Byla jen škoda, že přišla jen hrstka lidí. Neděle 2. června 2019 byla hlavním dnem oslav. Vrcholem celé několikaleté přípravy byla právě tato bohoslužba, kterou sloužil pomocný biskup brněnský Mons. Pavel Konzbul. Už půl hodiny před desátou se shromážděovali u fary krojovaní, děti, skauti, brontosauři, rodiče, ministranti, aby společně s kněžími a biskupem vstoupili do chrámu k bohoslužbě, která byla živě přenášena TV Noe. Přesně úderem desáté hodiny dopolední vstoupil liturgický průvod do kostela a začala slavnostní bohoslužba, při které bylo pamatováno na všechny živé a zemřelé občany farnosti, kněze a rodáky.

Chrámový sbor se všemi hosty, členy současnými i minulými vtahoval všechny zúčastněné v kostele i u televizních obrazovek do tajemství díkůvzdání

a Boží oslavy. Promluva otce biskupa Pavla nás směřovala k Ježíši, ke kterému sv. Kunhuta přiváděla naše předky a také nás. Přinášením obětních darů s přímluvami se dotklo všech oblastí života, za které jsme prosili. Celá mše svatá byla nesena zbožností, vírou a důvěrou v Ježíše Krista. Byla opravdovým vrcholem oslav. Mnozí lidé děkovali za krásnou bohoslužbu, měl jsem z toho velkou radost.

Odpoledne pokračovaly oslavy farním dnem na farní zahradě. Byli pozváni všichni obyvatelé a farníci z celé farnosti - Čejkovic, Starého Poddvorova a Nového Poddvorova. Na farní zahradě byly připraveny stany, pódium pro účinkující, lavičky a stoly pro účastníky. Během hodiny bylo všechno zaplněno. Bohatým kulturním programem, kde vystoupily všechny sbory, hudební soubory, děti, dospělí i mladí, jsme prožívali celé odpoledne. Závěr programu patřil hasičům, kteří nám předvedli hasičský zásah a dětem vyrobili pěnu, v níž se téměř všechny děti nezapomněly vykoupat. Konibus pana Opluštila vozil děti i dospělé kolem Čejkovic a mohli ještě více prožít krásu nedělního dne. Bylo připraveno a podáváno bohaté občerstvení. Všichni, kdo se zúčastnili, byli nadšeni a spokojeni.

Rád bych ještě jednou ze srdce poděkoval všem, kteří oslavy připravovali, vystupovali a pomáhali

při jejich průběhu a také všem, kteří se jich zúčastnili. Je očekáván další krok, abychom to, co jsme prožili, čím jsme se povzbudili a načerpali, nechali vstoupit do života a stali se živými kameny, které vytvářejí živé společenství farnosti do budoucna. Vrátil bych se ke slovům, které jsem napsal do knihy o farnosti: „Moc bych si přál, aby výročí kostela nastartovalo proces proměny naší farnosti ve zdravé rostoucí společenství víry, které přivádí i další lidi ke Kristu, formuje učedníky a vysílá je, aby proměňovali svět.“

CHRÁM SV. KUNHUTY OČIMA DĚTÍ

AUTOR: Helena Bízová – katechetka

Farnost Čejkovice uspořádala k 750. výročí kostela výtvarný projekt pro žáky ZŠ s názvem Chrám sv. Kunhuty očima dětí. Oslovili jsme p. ředitelku J. Paušovou, která souhlasila s nápadem zapojit děti do této akce v rámci hodin výtvarné výchovy. Zapojili se téměř všichni žáci

2. – 9. třídy pod vedením p. uč. Hájkové, Hromkové a Šolkové. Dohled nad celým projektem měla p. uč. Hana Krakovská, která vyučuje výtvarnou výchovu na druhém stupni.

Někteří pracovali sami, jiní ve dvojicích a řada dětí také ve skupinkách. Největší skupinou bylo 11 žáků z 5. třídy. Při výběru výtvarných technik převládala kresba a malování či zajímavé tupování barev. Další stříhali a lepili. Zobrazovali většinou exteriér neboli vnější vzhled kostela. Žáci 3. třídy zachytili pohled zevnitř – znázornili vitrážová okna. Skupina žáků ze 4., 5., 6., a 9. třídy se pustila do náročného zpracování 3D – prostorových modelů. Největší model vytvořili chlapci 9. třídy doma, protože v hodinách výtvarné výchovy by to pravděpodobně nestihli. Model je vyroben v měřítku 1:50 a má i osvětlení. Při práci se všichni opírali o fotografické předlohy a znázorňovali skutečnost dle možností co nejvěrněji. Nejvíce se

(Zemánková Petra, Janošková Barbora, Košutová Natálie, 9. třída)

to podařilo dívkám z 9. třídy na obraze s kostelem a zámek v pozadí. Někteří popustili uzdu fantazii a jejich kostel oživil, má oči, rty i nožičky.

Všechny práce jsou moc hezké, většina byla určitě i pracná a jejich vytvoření časově náročné. Bylo velmi těžké vybrat z nich ty nejzdařilejší. Nejlepší práce a jejich autory jsme představili a ohodnotili na výchovném koncertu v kostele v Čejkovicích. Komorní orchestr J. Noska z Hodonína a nádherná Zvonkohra ze Slovenska byly poděkováním pro všechny „výtvarné umělce“ z naší školy.

Ještě jste všichni tu krásu neviděli? Výkresy i modely jsou vystaveny v kostele až do konce prázdnin. Přijďte se podívat, jak šikovní jsou naši žáci a jak vidí náš kostel.

ZAMYŠLENÍ – JAK JE TO SPRÁVNĚ

AUTOR: Marie Novotná

Často slyšíme v televizi, v rozhlasu, čteme v novinách, jak naši hlavně čeští spoluobčané používají slovní spojení „jdeme do sklípku“. Copak my, hrdí Moravané, máme sklípky? Sklípek je o rozměru asi 1x1 metr. My máme velké sklepy.

Naši předkové, otcové a stařečci nikdy nechodili do sklípku. Přece do sklepa. Další věc, která mě irituje,

když slyším „jdeme do vinice trhat víno“. Komu roste ve vinohradě víno? Tam rostou hrozny, ze kterých se ve sklepech dělá víno. Když jdete na pivo, říkáte jdeme na chmel, který roste na chmelnicích?

A zatřetí – když jdete kolem sklepa, vinař vás nezve na skleničku, ale na pohárek. Takže, prosím, neprzněte nám naši krásnou moravštinu.

ŽŇA NAŠICH PŘEDKŮ

AUTOR: za MS Révokaz
Jaroslav Novák

Mužský sbor Révokaz pořádá v neděli 21. července folklorní pořad - ŽŇA NAŠICH PŘEDKŮ. Začátek pořadu je v 15 hodin u kapličky Pod Novosady.

V PROGRAMU VYSTOUPÍ:

- Dechová hudba Mutěňané-Čejkovjané
- Mužský sbor z Vlčnova
- Ženský sbor Levandula
- Mužský sbor Révokaz a hosté.

Pořadem bude provázet Jiřina Palová.

Přijďte se s námi zasmát, pobavit se a také si s námi zazpívat. Zveme širokou veřejnost a také děti a mládež.

**DEN
OTEVŘENÝCH
SKLEPŮ 2019**

SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ HLAVNÍHO PROGRAMU
V 10:00 HODIN NA NÁDVORÍ HOTELU ZÁMEK.
PĚŠÍ PUTOVÁNÍ PO OTEVŘENÝCH
VINNÝCH SKLEPECH 10:00 – 19:00 HODIN.

**24. SRPNA
ČEJKOVICE**

BLAHOPŘÁNÍ

V měsíci březnu oslavila své 95. narozeniny paní Anežka Holomková, Cigánov 499

a v dubnu oslavila své 90. narozeniny paní Ludmila Konečná, Masarykova 646.

Pan starosta oběma popřál hodně zdraví a spokojenosti do dalších let.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

AUTOR: Marie Gavendová, matrikářka

NAROZENÍ

Jan André	Cigánov 608
Dominik Grünwald	Krátiny 701
Jiří Zahrádka	Bednářská 194
Elen Pecková	Cigánov 540
Tomáš Krapka	Městečko 244
Marek Rajchman	U Tůfarky 183

ÚMRTÍ

Pavel Horák	Okružní 846 (roč. 1941)
Ludmila Opluštilová	Cigánov 408 (roč. 1954)
Petr Tichler	Újezd 659 (roč. 1950)
Ludmila Gärtnerová	Bílovická 1015 (roč. 1923)
Marie Veselková	U Kapličky 416 (roč. 1927)
Stanislava Konečná	Krátiny 701 (roč. 1925)

Se zveřejněním údajů dali rodiče dětí souhlas.

SŇATKY

01.06.2019 – Čejkovice	Aleš Michl a Hana Korábová
01.06.2019 – Čejkovice	Luboš Míchal a Pavla Balátová
15.06.2019 – Čejkovice	Marek Balát a Jana Vydařelá

Se zveřejněním údajů dali manželé souhlas.

HRUBÝ ÚJEZD

AUTOR: Anežka Hřibová – místostarostka

Obci Čejkovice byla 18.6. 2019 předána hotová Územní studie veřejných prostranství lokality Hrubý Újezd a ulice Školní. Pořizovatelem studie byl Městský úřad Hodonín, odbor rozvoje města. Na pořízení studie byla získána dotace z Ministerstva pro místní rozvoj. Studie řeší lokalitu Hrubý Újezd a ulici Školní. Zejména řešení lokality Hrubý Újezd je dlouho očekáváno zájemci o výstavbu rodinných domů v této lokalitě. Studie byla zapsána do evidence ILAS a stala se závaznou. Tato informace je zcela jistě dobrá, nicméně pro zájemce o výstavbu nedostačující. Ti by rádi dostali informace, kdy bude obec pozemky prodávat, za jakou cenu, podle jakého klíče. Aby mohl být prodej pozemků zahájen, je nutno ještě zajistit, vyřídit a vykonat několik záležitostí.

Výběrové řízení na dodavatele geodetických prací, kdy budou stávající pozemky nejdříve sceleny a pak rozděleny na jednotlivé stavební parcely. Na stavební úřad se poté podává žádost o vydání územního rozhodnutí o scelení a o rozdělení pozemků. Po vydání rozhodnutí stavebního úřadu může následovat zápis pozemků do katastru nemovitostí. Následuje výběrové řízení na zhotovitele projektové dokumentace pro územní a stavební řízení. Pak přijde na řadu vypracování této dokumentace vybranou projekční kanceláří.

Dále budou následovat tyto kroky:

- Vyřízení stavebních povolení na jednotlivé sítě.
- Výběrové řízení na zhotovitele sítí.
- Výstavba inženýrských sítí.
- Kolaudace inženýrských sítí.

V uvedeném výčtu není uvedeno případné podávání a vyřizování žádostí o dotace na infrastrukturu a čekání na rozhodnutí, zda byla žádost o dotaci schválena.

A konečný prodej pozemků stavebníkům? Po zasílání pozemků.

BUDKA PRO DUDKA

AUTOR: Jakub Kratochvíl

Budku pro dudka chocholatého, tzv. dudkovník, jsme stavěli ve škole v předmětu Člověk a svět práce. Rozhodli jsme se do tohoto projektu jít za účelem zvýšení populace dudků v naší obci. Ptáte se proč? Čejkovice jsou velká vinařská obec a dudek chocholatý pomáhá vinařům s tím, že se živí škůdci z vinohradu. Doufám, že se nám tahle myšlenka podařila posunout i do reality a dudkům se bude u nás dařit.

Děkujeme panu učiteli Chlebíkovi a Kalužíkovi za vedení u tohoto projektu a firmě FG za materiál na budku.

JARNÍ VÝPRAVA DO JAVORNÍKU

V pátek 5. dubna v 16:15 se naši skauti napříč družinami sešli na vlakovém nádraží v Čejči, kde jsme zahájili výpravu do Bílých Karpat na chatu Kristýnu.

AUTOR: Jimi

S výbornou náladou jsme nastoupili na motorový vláček směr Hodonín, kde jsme přestoupili směr Veselí nad Moravou, poté Velká nad Veličkou, abychom po třetím přestání konečně vystoupili v cíli...tedy alespoň železniční části naší výpravy.

Z Javorníku jsme vyrazili na pochod dobrých 5,5km malebnou cestou kolem Hrubého potoka, údolím, které se jmenuje Filipovské. Cestu jsme si krátili hraním her. Cestou jsme narazili i na krásného mloka skvrnitého, který se nám připlítl pod nohy. S ústupem „známek civilizace“ a padajícím šerem jsme se blížili k našemu cíli – chatě Kristýně. V údolí

padá tma rychle, a tak nás z dálky vítalo teplé světlo vyzařující z okna klubovny.

Na chatě už se topilo, protože zde na nás čekali už kamarádi Tom a Karča.

Povečeřeli jsme ze svých zásob nesených na zádech, proběhla nutná hygiena a večer se v skromných podmínkách (zejména po stránce elektrické energie) promítala úžasná a hlavně skautská pohádka „Vzhůru do oblak.“ Potom už jen rychlý nástup a večerka.

Ráno, po rozcvičce, snídani a neodmyslitelné hygieně následoval program v režii Padafky. Dopoledne tak uteklo jako voda a po obědě jsme se vybrali na výpravu k rozhledně Drahy, což obnášelo dalších 5km chůze tam a 5km zpět. Kousek za rozhlednou jsme si pak udělali malý táborák k opečení zasloužených špekáčků. Z osobní zkušenosti vám mohu místopřísežně sdělit, že tak brilantně rekultivované ohniště, jaké po nás zbylo, jsem ještě neviděl. Zbyňka je machr, a tak jsme se s čistým svědomím mohli vrátit na naši základnu.

Tady jsme se, ostatně jako předchozí den, rozdělili na skupiny a plnili různé úkoly. Od přípravy večere, úklid, až po soutěž, při které jsme se hodně pobavili.

Tohoto večera se rozhodně neponocovalo a po čtení z knihy „Skautské století“ šli všichni rádi spát.

Neděle začínala podobně jako předchozí den, jen se pozvolna přenesla v balení a úklid chaty. Služba v kuchyni nám připravila vynikající párky v rohlíku, a tak jsme se mohli vydat na cestu zpět do Javorníku, kde jsme tentokrát sedli na vlak, který nás svezl přímo do Hodonína. Tady jsme vyplnili čekání na rychlík do Zaječí hraním oblíbené hry „cukr, káva, limonáda...“ a pak už se jelo. V Zaječí ještě jeden přestup a už jsme byli zpět v Čejči plní dojmů, krásných vzpomínek a s dobrými 20km v nohách.

Už teď se těším na další výpravu!

ODDÍLOVÝ BASEBALL

AUTOR: Zbyněk Škrobák

Koncem dubna se konalo velkolepé oddílové klání v cizokrajné hře, na kterou nejsme u nás moc zvyklí. Baseball nás nadchl. Kevin nás zasvětil do tajů odpalování, nadhazování, homerunů a mnoho dalšího. Páni, to bylo super. Dokonce se skautům i dařilo tou pálkou trefovat míče. A to nebylo snadné, neboť páłka je, jak víme, kulatá. Zlatým hřebem bylo občerstvení, které pro nás připravilo vinařství u Škrobáků. Ostatně za vinařstvím jsme využili louku ke hře. Děkujeme jak za místo pro hru, tak i za občerstvení pro mladé sportovce.

SJÍŽDĚNÍ SÁZAVY

AUTOR: Terka Martincová, Anna Šváblová, Terka Nosková, Padafka, Eliška Osičková, Lucie Moravanská, Zbyňka

Kdysi jsme si řekli, že by bylo super se vydat na nějakou řeku. Po přípravách v minulých letech (nákupy člunů, odborné kurzy vedoucího vodácké akce pro děti) trénink s dětmi na stojaté vodě bezprostředně před odjezdem, jsme se vydali na samotnou řeku. Jako nejvhodnější se nám jevila Sázava. Je to pěkná

řeka, s dobrou vybaveností kempů s relativně dobrou dopravní dostupností. A hlavně, řeku známe!

Výprava byla výjimečně čtyřdenní, a to kvůli zdlouhavé dopravě. Ve čtvrtek 13.6. v poledne jsme vyrazili vlakem z nádraží na Čejči. Naše sedmihodinová cesta a 6 přestupů nebylo nic snadného. Nicméně jsme vše zvládli a večer dorazili do kempu v Choceradech, kde nás čekala první noc. Po rozbalení tábořiště jsme si u táboráku povídali o tom, co nás v následující den čeká.

Druhý den ráno jsme se vzbudili, po poctivé rozcvičce jsme si uvařili čaj a posnídali. Čekalo nás sbalení tábořiště a nejtěžší část dne, nafouknutí člunů. To nám zabralo trochu času, ale zanedlouho jsme se už plavili po samotné Sázavě. Pro spoustu dětí to byla vůbec první plavba na řece. Bez problémů jsme dopluli do kempu v Čerčanech. Po vybalení stanů a tábořiště z auta pana Miroslava Moravanského, který nás po celou výpravu doprovázel a převážel bagáž, jsme se dali do vaření. Vařili jsme si sami. Hezky na ohni a moc nám chutnalo. Po jídle jsme stihli pár her a šli jsme spát.

Náš třetí den výletu začal budíčkem v 7 hodin. Po budíčku jsme si dali rozcvičku a lahodnou snídani. Poté jsme se z Čerčanského kempu vydali do Týnce nad Sázavou. Cesta byla mírně náročná, měli jsme možnost sjet si i náš první jez. A bylo to pravdu akční. Dali jsme si oběd na vodě a poté jsme se šli okoupat. Odpoledne jsme dorazili do kempu a postavili stany. Bohužel nás zaskočila průtrž mračen a my využili chvíli, kdy nepršelo, a vydali jsme se do Týnce nad Sázavou na večeri. Po večeri začalo zase pršet, zahráli jsme si hru **KOLIK SKAUTŮ SE VEJDE DO STANU PRO 4** a vyráběli jsme si originální vodácké náramky. Pak už byl večer, a tak jsme šli brzo spát. Pro některé byla noc děsivá, neboť dlouho bouřilo a nechyběly ani hromy a blesky. Každopádně to bylo dobrodružství.

Ráno jsme se probudili v Týnci nad Sázavou. Tentokrát jsme neměli rozcvičku, protože nám nepřálo počasí. Začalo pršet, a tak jsme zalezli do stanů,

kontrolovali předpověď počasí a rozhodli se, že se dál plavit nebudeme. Nemělo cenu riskovat bouří na řece. Po dešti jsme si proto sbalili věci a odnesli je do auta pana Moravanského. Poté jsme se vydali do Lešan do vojenského muzea. A bylo super, že jsme Lešany stihli. Viděli jsme spoustu exponátů vojenské techniky. Lešany mají opravdu hodně co nabídnout a všem doporučujeme je navštívit. Z Lešan jsme jeli do Prahy, kde jsme nastoupili na vlak, kterým jsme dojeli do Břeclavi. Tam už na nás čekali rodiče, se kterými jsme potom jeli domů.

Děkujeme panu Miroslavu Moravanskému za velkou ochotu účastnit se s námi akce, po celou dobu nám převážel bagáž a trpělivě na nás přes den čekal. Bez něj by celá výprava byla složitější, a fyzicky náročnější. Patří mu náš SKAUTSKÝ DÍK!

ODDÍL LIŠKY

AUTOR: Lucie Korábová

I v letošním roce probíhala na klubovně Brontosaura oddílová činnost pro děti od 1. do 5. třídy. S naším, loni novým, oddílem **Lišky** jsme si prošli mnoha dobrodružstvími a užili si spoustu zábavy. Celý rok jsme za různé úkoly dostávali kousky mapy, díky nimž jsme mohli najít poklad, jakýsi tajemný předmět. Ale byl tu jeden háček. Pomocí našich tajných zdrojů jsme se dozvěděli, že abychom ten „bájný“ předmět našli, musíme se vypravit až k Horní Lhotici u Náměstí nad Oslavou, na louku, kam jezdíme na tábor. I přes nepříznivé podmínky, jako byla třeba invaze komárů, se nám to povedlo. Jenže v našem nálezu bylo krom zachovalého německo-českého slovníku ještě něco. Starý výtržek z deníku, který nás odkazoval na západ Čekovic. Nevíme, co se zde může skrývat, ale my to dříve nebo později zjistíme.

PAŘÍŽ 1985

AUTOR: Jenda Otáhal, Valtice

Jak už z názvu mého povídání vyplývá, nejedná se o nějaký zájezd do demonstrací rozbourané Paříže na konci roku 2018, ale rád bych vylíčil své zážitky staré již více než třiatřicet let. Tenkrát v roce 1985 nebylo tak jednoduché, jako později po „něžné revoluci“, dostat se do tohoto vyhlášeného města umělců, historie a také erotiky. Následným zrušením hranic a celních prohlídek mezi členskými státy Evropské Unie, v důsledku uplatnění Schengenského smlouvy, se možnosti volného cestování ještě zlepšily. Za socialismu existovala jedna společenská organizace, která svým členům možnost vycestovat ale poskytovala – Československá vědecko-technická společnost (ČSVTS). Založili jsme pobočku této organizace na Státním statku Mikulov již v roce 1975, aby zastřešila organizačně a ekonomicky tehdejší Výbor Valtických vinných trhů (VVT). Od té doby jsem byl také jejím členem a za dobrou práci právě ve výboru VVT mi přidělili čtyřdenní zájezd do Paříže na Světovou výstavu zemědělské techniky. Naštěstí doprava se uskutečnila letecky, takže jsme získali dost času také na turistický pobyt. Hodnota zájezdu představovala na tu dobu dost vysokou sumu 8.500 Kč, což bylo více než můj měsíční ředitelský plat (v současné době stojí obdobný letecký zájezd u cestovky Michelle cca 350 euro). Ale účastníkům zájezdu více než polovinu uhradila právě závodní pobočka ČSVTS, do jejíž pokladny každoročně VVT patřičně přispívaly.

Tak jsem 8. března spolu s několika desítkami dalších bodrých Moraváků seděl v letadle a po několika hodinách letu jsme přistáli na velkém mezinárodním letišti Paříž-Orly. Sotva jsme se ubytovali v cenově dostupném hotelu, sdělila nám naše průvodkyně několik základních informací o pobytu v Paříži a na další dny nás ponechala svému osudu. Později jsme se dověděli, že při svých častých pobytech si zde již dávno našla tomuto místu odpovídajícího partnera. Tak jsme sáhli po nějakém průvodci, ale většinou jsme rozuměli akorát barevným obrázkům. Českých turistů sem nejezdilo tolik, aby se vyplatilo tisknout barevné průvodce v našem jazyku a ani v ruském nebo slovenském. Na dvoulůžkovém pokoji se spolu se mnou ubytoval exředitel valtické vinařské školy, který hned prohlásil, že už v Paříži jednou byl a s ním že se neztratím. Škoda, že mu upřímnou radost

z ubytování zkazila rozbitá láhev domácího a málo odborně zazátkovaného vína. Frankovka to vydržela, tak stačilo prádlo jenom usušit.

Na Světovou výstavu jsme měli zaplacené vstupné a brzy po vybalení jsme tam všichni spořádaně zavítali. Zhlédnout tu spoustu moderních traktorů, vinohradnické techniky a moderní vinařské technologie nám stačil první den. I tak se nám panenky protáčely a možnost nějakého nákupu či uplatnění v moravských vinařských podmínkách při nedostupnosti devizových prostředků nás jenom rozladila. Hned další den po snídani mě táhl kolega Jaryn do prudkého kopce nahoru k obrovské bazilice „Sacre-coeur de Montmartre“ (podle něj jednoduše Sakra-cé). Otevřel se nám nádherný pohled na část centrální Paříže a již jsme poznávali také některé významné historické památky. Katedrálu „Notre-Dame“ jsme uviděli docela blízko, tak jsme sešli rovnou dolů k této významné křesťanské stavbě, považované za nejkrásnější ukázkou středověkého stavitelství v hlavním městě Francie. To už jsem věděl, že všechny památky jsou tak pětikrát větší nebo i starší než u nás na Jižní Moravě. Ještě svítilo předjarní sluníčko, stravu jsme si zajišťovali sami, tak nás zlákala dominanta vysoké „Eiffelovky“. Měli jsme cca 200 FR kapesného, což představovalo 1.000 Kč, takže dávat 25 FR za vstupné se nám chtělo jenom málokde. Kolem základny věže se na rozlehleém prostranství pohybovali černí prodáváci suvenýrů, ale brzy pochopili, že od nás jim žádný nákup jejich předražených tretek nehrozí. Už tenkrát někteří jezdili za svými obchody na kolečkových bruslích.

Další dny už jsem měl ty základní pařížské zkušenosti a přesto, že jsem uměl francouzsky jen pár zkomolených slov, toulal jsem se po Paříži většinou sám. Troufl jsem si na prohlídku obrovské stavby „Invalidovny“, pozoruhodného barokního objektu,

postaveného pro vysloužilé a zmrzačené vojáky ve válkách počátkem 18. století. Tedy po zhlédnutí té obrovité budovy jsem ani nezjistil, kudy se vlastně dá vejít dovnitř. Vešel jsem raději do obrazárny „Louvre“, která je největším muzeem umění v Paříži a patří také k největším na celém světě. V původním palácovém komplexu „Palais du Louvre“, jak víme ze zfilmovaného románu Viktora Huga „Tři mušketýři“, se dříve nacházelo sídlo francouzských králů. Na ploše větší než 7 ha je umístěno přes 35 tisíc exponátů a lze tady volně filmovat i fotit. To se ví, že mě mrzelo, že nemám foťák, tak jsem si aspoň vyzkoušel, zda se bude na mě „Mona Lisa“ dívat při každém mém pohybu – a skutečně to fungovalo!

V té době již využívali Pražáci tři trasy pražského metra a také jsem se metrem několikrát svezl a obdivoval ty spousty přepravovaných lidí. Ale to nebylo nic proti pařížskému metru! Křížovalo pod celou Paříží již od roku 1900, využívaly jej více než 3 miliony Pařížanů (v současné době přepraví denně kolem 4,5 milionu cestujících). V každém voze srozumitelná mapka metra s nápisy „Entrée“. Chtěl jsem zajet na prohlídku letního sídla králů, do „Versailles“, ale hned při koupi jízdenky mi bylo jasné, že až tam metro nejede a musím přestoupit na vlak na 4. zastávce někde venku. Učinil jsem tak a vyčkával příjezdu vlaku, když se ozvalo nějaké hlášení a lidé odcházeli na jiné nástupiště. Tak jsem odešel s nimi a pak přijel vytoužený vláček a odvezl mě do dost velkého města. To už dávno nebylo jenom královské sídlo, ale za ta staletí

se mnozí příslušníci šlechty nebo i služebnictva tady trvale zabydleli. Podobně jako u historických staveb v Paříži, i tady jsem stál před obrovským zámkem, na jehož prohlídku by mi nestačilo mé kapesné, ale ani čas. Přesto jsem udělal výjimku a vstoupil dovnitř na prohlídku komnat a ložnice milenků krále Ludvíka XV. „madam Dubarry“, samozřejmě to bylo nejnížší vstupné z mnoha okruhů prohlídek. Fascinovalo mě, jak se ve zlatem zdobených komnatách pohybovaly řady návštěvníků bez jakéhokoliv dozoru, na obrazech i nábytku viditelná vrstva prachu a na podlaze také. Jenže po procházce venkovním areálem, který ještě slabé sluníčko neprobudilo ze zimního spánku, a vodotrysky se líně krčily bez vody na dně velkého bazénu, jsem ucítil potřebu uvolnit své tekutiny. Zámecké WC hlásilo vstupné 4 FR a to se mi zdálo tenkrát neskutečně moc, tak jsem vykročil někam za roh. Brzy jsem pochopil, o jak rozlehlé město se jedná, ulice dlouhá a rozvětvená, ani po ujítí kilometru nekončila. Hodil jsem tedy zpátečku a nakonec jsem vzal za vděk návštěvou jednoduché hospody a ignoroval zvědavé pohledy místního osazenstva.

Nezapomenutelné pro nás, Moraváky s křesťanskou výchovou, byly pařížské večery. Už tenkrát jsme se báli chodit po nočních ulicích samostatně, na osvětlených bulvárech nás tahali za rukávy dealeri z erotických klubů nebo se nabízely i v chladném večeru málo oděné ženštiny. Ale v houfu se nám na osvětlených ulicích líbilo. Konečně došlo na tu erotiku, o níž jsme tolik slyšeli! Bloumali jsme ulicí „Pigalle“

kolem nasvíceného kabaretu „Moulin Rouge“ (po našem Červený mlýn), o jehož návštěvě jsme jenom snili, a dívali se sotva zvenčí. Jenže v naší skupině, převážně čtyřicátníků, se nacházel také zachovalý padesátník z JZD Čejč a ten dostal nápad vyzkoušet v praxi nějakou tu „lehkou děvku“, co postávala na ulici. Sám si netroufal, ale stále naváděl mě, tož jsem nechtěl ztratit glanc a vykročil k ní. Čejčský ekonom na mou otázku, kolik by dal za intimní setkání, lakomě sdělil, že maximálně 15 FR. Více pomocí gestikulace než jazykem jsem projevoval zájem. Vyznavačka nejstaršího řemesla si mě při naznačení částky pohledem změřila a na chvíli zaváhala. Ale když už mě začala brát za ruku, tak jsem ukázal na toho hrdinu, jenže za tu cenu jsem zřejmě stál jenom já! Pochopitelně jsem se hned odpoutal a rychle opouštěl scénu, zvláště když jsem před tím viděl, do jaké potemnělé budovy si lehké ženy své vyvolené odvádějí. Až pozdě večer jsme objevili tu pravou uličku lásky na vyhlášeném bulváru „Saint-Denis“. Domy s málo oděnými ženami za sklem nebo přímo na ulici, před domy kameloti lákající kolemjdoucí dovnitř. Využil jsem situace a když mi nabízel jeden černý naháněč propagační kartičku s nahotinou, vytáhl jsem kalendářík s obrázkem vína a suverénně prohlásil: „Čenč!“ Překvapený kamelot mi podal svou kartičku a já ji doma později ukazoval a bájl, že jsem byl na striptýzu (v té době

u nás málokde viditelného!). Dost nepříjemně nás překvapily ulice bez odpadkových košů, každý házel různé odpadky na chodník. Po půlnoci, když pomalu utíchal noční život velkoměsta, se objevili černí uklízeči s auty a hadicemi a všechno splachovali do kanálů po stranách ulice. Brzy ráno se zase skvěly bulváry svou čistotou.

Čtyři dny utekly jako voda a posledního dne jsme se ještě procházeli po širokém bulváru „Champs-Élysées“ až nahoru k „Bráně vítězství“. Žádostivě jsme okukovali výklady nejdražších obchodů v Paříži. Odpoledne jsme dostali bláznivý nápad dát si ještě poslední pivo. Jenže to malé, v napohled nejlevnější restauraci na této ulici, stálo 18 FR, tedy našich 90 Kč. Každý posbíral po kapsách, co ještě našel, ale tak tak jsme se složili na tři malá piva. A dlouho to bylo nejdražší pivo, které jsem kdy pil!

Domů jsme odlétali večer a ještě se nám naskytl nádherný pohled na noční Paříž, ozářenou tisíci světél. Ještě stále, když dávají v televizi nějaký francouzský film o Paříži, třeba i „Nezkrotnou Angeliku“, a uvidím zahrady ve Versailles, hrdě se hlásím, že jsem tam tenkrát osobně byl! A nikdy by mě nenapadlo, že katedrálu „Notre-Dame“ uvidím po více než třiceti letech ve zprávách zachvácenou ničivým požárem.

ROČNÍK 1944 PO TŘI ČTVRTĚ STOLETÍ...

AUTOR: Jenda Otáhal

Sešli jsme se v sobotu 4. května u vinárny Templářských sklepů, tak jako v předchozích letech již mnohokrát. Letos nám ale bylo, je nebo bude již tři čtvrtě století a to byl důvod zvolit nějaký mimořádný program. Však také osvědčení organizátoři Petr a Jara Stávkovi vymysleli originální návrat do hluboké minulosti a objednali poslední dvě koňská spřežení v Čejkovicích a na Starém Poddvorově. Ústní poštou si pak všichni dobří rodáci sdělili, kdy a kam se pojede. Nám – přespolním to zatelefonovala také organizátorka Fany Kříšřálová, která se pravidelně našich srazů zúčastňuje i s manželem. Trochu se podivovala, že já ještě ani v pátek o ničem nevím a projevila upřímnou radost nad mým potvrzením účasti.

Válečný ročník 1944 byl vcelku početný, přechod fronty v dubnu jsme všichni přežili a na srazy nás

chodí více než třicet. Tak i v tomto studeném a větrném dnu se nás sešlo akorát dost na obsazení dvou platoňáků a vyrazili jsme po asfaltce na blízkou Vrbici. Hlavou se mi honily vzpomínky na dětská léta, kdy mě maminka i několikrát do týdne poslala s nějakou dobrotou ke stařečkovi Janoškovi, jejímu tatínkovi, který měl už devadesát let. Tak jsem to bral kolem hřbitova a přes Novosádky, minul jsem kapličku a vystoupal na Babí horu, až jsem míjel staletý dub se svatým obrázkem a brzy už se mi zjevily první vrbické domy. Tenkrát ještě jsem obdivoval to množství bílých husí, plavajících „na luži“, a zadem přes humno, kde později postavila obec samoobsluhu JEDNOTA, jsem prošel až do domu č. 92. Stařeček neměl ani důchod a kdoví, kde vzal nějakou tu minci, co mi dal „za cestu“....

Na obloze se honily olovené mraky, ale nezašlo. Svatý obrázek už nevisí na starém dubu, který nepřežil 3. milénium, jako dobrý orientační

bod jej někdo přibil na jiný strom v blízkosti. Hned při vjezdu k vyhlášeným vrbickým sklepům nás čekalo první překvapení: nikdo neřekl, že zrovna budou pro vinařské turisty otevřeny vinné sklepy místních vinařů. Pro veselé a již mírně ovíněné návštěvníky sklepů jsme se stali okamžitě zajímavou atrakcí. Někteří dokonce mysleli, že jsme přijeli také pokořovat dobré červené. Kočí našeho platoňáku Mírek Opluštěl mistrně projížděl uličkami, zatím co si nás majitelé mobilů rychle fotografovali. Po chvilce dohadování, zda se hlásit ve vyhlášeném rodinném vinařství „U Horáků“ zpředu, nebo až zezadu, popojel kočí Mírek do další uličky a tam jsme uviděli rozestavěné vinařské provozy i s velkou degustační místností. V té chvíli se spustila nebeská přehánka, která urychlila vyprázdnění platoňáků a zahнала nás do výrobních prostor středně velkého vinařství. Tam se nás ujala paní Martincová, kterou jsme po většině z dřívějších znali, aby nás provedla a posléze usadila k ohlášené degustaci vín, která již získala mnohé medaile. To už jsem nelitoval té drsné projížděky a věnoval pozornost pitelnému VZ, který se na rozpití náramně hodil. Ženské okamžité roznášely na stoly škvarkové chleby, nakládanou zeleninu a nezbytné koláčky, které rychle mizely v ústech většiny přítomných. Když se Petr zeptal, zda chceme dál ochutnat něco z rodiny Pinotů nebo nasládlou Pálavu, napadlo mě, že tentokrát moc vín neochutnám a půjde spíše o výlet. Ještě se mi podařilo ukořistit z chladáku již načatý Chardonnay, ale to již Petr naléval Cabernet Moravia a jak je známo, po červeném se odchází....

Popojeli jsme pak zaplněnými sklepními uličkami až do architektonicky velmi zajímavého historického sklepa, kde provázel zvědavé turisty majitel Leoš Horák. Inu sklepy na Vrbici mají své „genius loci“, jsou kopané v pískovcové hornině, která tvoří kopec

Stráž, a to dokonce v sedmi výškových úrovních. Každý sklep má svou historii, vždyť já jsem také popsal 100 stran o příběhu ještě vloni mého čejkovického sklepa a dal ten tisk do knihovny paní Ritterové pro zájemce o historii. Tady šlo vlastně o dva sklepy, dědictvím rozdělené z jednoho, aniž o tom potomci věděli. Náhodou se přišlo na rozdělující příčku, po vybourání a lze jedním vchodem vstupovat a druhým vstupem vycházet. Pak jsme Vrbici i s jejími otevřenými sklepy a desítkami vinných turistů opouštěli opět po asfaltce mezi vinohrady a lesem. Jenže na jednu nás bylo o jednoho více, když se v zadní části platoňáku přichytil jeden značně ovíněný turista. Nedal se odradit žádným slovním pokynem a násilí nechtěl nikdo použít, připomněl mi televizní scénku s Lábusem a Kaisrem, nazvanou „Klíště“. V dobrém rozpoložení a již bez deště jsme se zatoulali až na Větrák do míst, kde jsem několik desítek let nebyl. To už konečně ten neplatící zavěšenec pochopil, že pošlape zpátky mezi své popíjející druhy a družky notný kus cesty, a seskočil. Na Větrák a dál jsem ještě jako kluk jezdil s tátou do Šatrapky nebo na Nivu, bylo to z kopce do kopce a nestačil jsem „šlajfovat“!

Oba dva platoňáky se ještě dvakrát na přání některých recesistů dvakrát otočily na kruháci u kostela, načež zaparkovaly na zámeckém parkovišti. Ani jsme nestačili slézt a mohutný hukot ohlásil přijíždějící kolonu historických auťáků, které si vybraly za své místo srazu také čejkovický zámek. Ještě jsem zaplatil za formanku, ale můj čas „přespolního odrodilce“ vypršel a na večeři už jsem se těšil domů. Však také u Templářské vinárny stála naše Meriva a v ní manželka s vnukem Jirkou, kteří se zrovna vrátili až ze Strážnice, kde se odehrála „Napoleonská bitva v současném provedení historických vojenských nadšenců“.

holých? Takže vlastně u zahrádky svého rodinného domku tvoříte hodnotu za miliony. Benefitů plynoucích ze stromů je navíc dlouhá řada: kromě zvyšování vlhkosti a poskytování stínu, ochlazování okolí čistí vzduch od prachu, zpomalují nepříjemné proudění větru, slouží jako akustická bariéra. A taky jsou úplně obyčejně hezké.

Váším cílem je minimalizovat ztráty odparem, který je menší ze zastíněné plochy. Takže by to teď

zatraceně chtělo pár vzrostlých stromů. Pokud jste je nevysadili před dvaceti lety, tak to udělejte co nejdříve. Vaše děti Vám poděkují...

ZRUŠTE ŘÁDKY, JE ČAS OSTRŮVKŮ!

Budujte zahradu s radostí z pestrosti jednotlivých dílků, vyhněte se uniformitě. Vytvářejte malé, rozmanité ostrůvky života. Zkuste třeba proutěné zástěny, dřevěné klády, lemování záhonů, výškově odlišené kaskády.

Namísto jednoduchových linií by byly vhodnější vícevrstevné směsi, které by se částečně překrývaly. Proč? Spotřeba vody na řádek je větší než na jeden shluk. Rostliny shromážděné „po kupě“ jsou schopny vodu lépe zužitkovat a současně si v ostrůvku udrží lepší mikroklima. Se stejnou dávkou vody tak dokáží déle a lépe pracovat. Z hlediska skladby druhů tím přímá omezení nevznikají. Mění se jen způsob, jakým budete se zelení pracovat v rámci totožného prostoru.

NEMUSÍTE VŠECHNO DÁVAT DO ŘÁDKŮ.

POZOR NA SKALKU, HŘEJE

Kamenné skalky slouží jako akumulátor tepla. Přes den je pojmají a v noci vyzařují do okolí. Plánujte je proto s ohledem na jejich okolí. Neinstalujte je zbytečně tam, kde chcete mít „chladno“. Podobné je to i s posypem cestiček kamínky nebo rovnou jejich betonováním. Jsou to prostě rozvody nezamýšlené tepelné sítě. Pevnému dláždění se vůbec vyhýbejte. Snažte se podpořit a umocnit vsak vody tam, kam patří: do půdy. Když už opravdu musíte dláždit, třeba prostor pro parkování, použijte zasakovací dlaždice.

PRYČ S PIJÁKY A CITLIVKAMI

Ano, díváme se na váš pečlivě střížený trávník a významně přitom zvedáme obočí. Je extrémně žíznlivý, nese jen minimum druhů. Možná je potěchou pro

oko a pěkně se po něm chodí bosky, ale praktický význam u nás nemá žádný. Což takhle jej nahradit třeba květinovou loučkou? Něčím, co je pestré, nevyžaduje pravidelnou závlivu, kosit potřebuje jen občas, je to proměnlivé po celou sezónu a ještě z toho mají radost hmyzáci?

K osevu se vyplatí pochopitelně jen takové směsi semen, které zvýší kořenovou hloubkou substrátu, vytvoří na zemi vrstvu drnu, který bude jako houba zadržovat vlhkost. Čím vyšší vlas, tím menší chlast, jak říkají zahradníci. Uzpůsobit svému vkusu a klimatickým podmínkám musíte i osádku dalších rostlin. Preferujte spíše místní záležitosti, které se s horkým domácím klimatem vypořádají.

KUDY PUTUJE VODA NA VAŠÍ ZAHRADE?

A teď zase trochu fantazie: Letos v srpnu pravidelné deště zrovna nečekáme, ale zkuste popřemýšlet nad tím, kudy se bude po celý rok a následující léta dešťová voda ve vaší zahradě ubírat. Spadne prostě z výšky na přesušený trávník, jen to zasyčí, a je hotovo? Kápně na vyasfaltované parkovací stání a zmizí se zabubláním v kanalizaci? Nebo se jí jako první do cesty postaví listy stromů, ze kterých skápně na keře, osvěží ostrůvky zeleně a pak se konečně vsákne do mulče pod bylinkami vaší louky, odkud zamíří ke kořenům? Asi teď už chápete, jaký rozdíl je v pohybu vody v členité zahradě s rozmanitou vegetací a na anglickém trávníku. Voda a vlhkost bude mít za sucha tyto vegetační překážky v cestě, a proto ji víceméně udrží na vaší zahradě.

DEŠŤOVÁ VODA Z OKAPU PRO ZALÉVÁNÍ ZAHRADKY: NA CO SI DÁT POZOR?

Jedna věc je vodou zbytečně neplýtvat a druhá pak vodu na zahradě udržet. S tím souvisí ochrana půdního povrchu a téma mulče.

Mulč dokáže zázraky. Zahradníci ho mají rádi, protože ve správné vrstvě tlumí růst plevelů. Vlhkost se v něm přirozeně udrží mnohem déle, je to další vrstva mezi půdou a pražícím sluncem. I kompost je nad zlato. Naopak písčité půda po závlivce jen zasyčí a je hned zase suchá. Přítomnost organické vrstvy je z hlediska zvýšení vododržnosti půdy důležitá. Takže jestli na zahradě nemáte kompost, tak si ho založte. Můžete tam pak shrabávat ty hromady listů z vysázených stromů!

NEZALÉVEJTE, KDYŽ NEMUSÍTE

Další praktické finty se týkají zalévání. Co radíme? Nezalévejte, když opravdu nemusíte. A když už, tak

LETOS V LÉTĚ NEJSPÍŠ BUDE ZASE SUCHO

ZDROJ: *ekolist.cz, Radomír Dohnal*

Kdy s přípravou vaší zahrady na sucho začít?
Nejlépe před dvaceti lety.

Pořídte si strom, udělá vám stín a radost

Věděli jste, že hodnota nemovitostí se vzrostlými stromy je katalogově o 15-20 % vyšší než u těch

zalévejte pořádně a intenzivně, ale nepravidelně. Je to lepší než pravidelná, ale skromná zálivka. Proč? Prvním doporučeným přístupem totiž nutíte rostliny zabojovat o své místo na Zemi. Během sušších epizod musí „vysílat“ mladé kořínky do větší hloubky ve snaze urvat si trochu půdní vlhkosti. Ty, které si rozmazlujeme pravidelnou zálivkou, koření jen mělce při povrchu. V případě extrémního výkyvu počasí jednoduše uschnou, zatímco „zodolněné“ rostliny vydrží více.

Musíte zalévat? Zkuste si ráno přivstat. Megahloupost je zalévat během největšího horka. Má to minimální účinek, je velký odpar a většinu rostlin můžete vodou „spálit“. Zálivku dávkujte jemně a snažte se dopravovat ji přímo ke kořenům. Zalévejte přímo rostliny, ne suchou půdu okolo. A ohledně zalévání platí stará zahradnická věta, že zalévat se má hlavně motykou.

Z ČEJKOVIC NĚKOLIKA VĚTAMI...

AUTOR: Marie Ritterová

- Knihu vydanou Římskokatolickou farností v Čejkovících k 750. výročí farnosti si mohou zájemci koupit na Obecním úřadě, v Obecní knihovně a v sakristii kostela sv. Kuhnuty v Čejkovících. Cena 150 Kč.

- „Jak jsme se smáli, abychom se nebáli. Aneb lidová tradice z období stagnace“. Tak se jmenuje malá knížka u které se hodně zasmějete. Připomeňte si dobu před 30 a více lety. Několik vtipů najdete také v tomto čísle zpravodaje na různých místech.

- Tradiční slet čarodějnic se uskutečnil i v dubnu 2019. Poděkování patří všem, kdo se o organizaci této oblíbené akce zasloužili.

- V odpoledním programu na farní zahradě, při příležitosti oslav farnosti, se kromě jiných představila dětská cimbálová muzika.

- Slavnostní otevření altánu se konalo v sále Orlovny. Levandule i Révokaz zpívali z plna hrdla.

- V OBDOBÍ LETNÍCH PRÁZDNIN BUDE OBEČNÍ KNIHOVNA OTEVŘENA VŽDY VE STŘEDU OD 14 DO 19 HODIN. Nově si mohou rodiče vybrat jednu ze tří her pro děti pořízených pro půjčování.

POVZDECHNUTÍ

„TEN SOCIALISMUS BY NEBYL TAK ŠPATNÝ, ALE MĚLI HO NAPŘED VYZKOUŠET NA ZVÍŘATECH.“

Na dětské hřiště v centru obce přibyla vytoužená lanovka. Přejeme dětem, ať se jim líbí.

Snad se parkovací plocha u MŠ brzy zazelená a stane se pojízdnou. Jejím úkolem je být parkovištěm pro zásobování MŠ, lékárny a zdravotního střediska. Poslouží také nemocným, kteří se potřebují přiblížit zdravotnímu středisku co nejblíže. Naopak dětem „jdoucím“ do školky by pár kroků, z parkoviště u přílehlé silnice, vůbec neublížilo.

Od hřbitova ke mlýnu se můžete projít po nově vydlážděné cestě. Povrch sice dlážděný, ale moc pěkný.

Zámek nám díky nové fasádě docela zkrásněl, přijďte se podívat!

Ulice U Tůfarky zkrásněla a kromě nového povrchu vozovky zde přibyl kousek chodníku. Dobré bude naučit se po něm chodit.

Pěší jistě uvítali a někteří i vyzkoušeli nový chodník v ul. Újezd, který přispěje k bezpečnosti v tomto frekventovaném místě.

Za zámek dokázali dlaždiči předláždít cestu, čímž se frekventovaný úsek stal nejen hezčím, ale také pro řidiče sjízdnějším.

Koupím byt v Hodoníně

1+1, případně 2+1.

Tel. 604 590 643

Hledáme dům v Čejkovicích, nebo blízkém okolí i k rekonstrukci.

Nabídněte na tel. 604 124 590.

PANÍ PŘIJDE DO ŘEZNICTVÍ:

„MÁTE KRKOVIČKU?“

„NEMÁME!“

„MÁTE TELECÍ?“

„NEMÁME!“

„MÁTE BIFTEKY?“

„NEMÁME!“

KDYŽ PANÍ ODEŠLA, ŘEZNÍK SI ODPLIVL:

„HERGOT, TA BABA MÁ ALE PAMĚŤ!“

VYSVĚTLIT VOLBY V TOTALITĚ OBČANŮM Z DEMOKRATICKÝCH STÁTŮ JE DOSTI OBTÍŽNÉ.

PAN VLADIMÍR ŠKUTINA TO UDĚLAL NÁSLEDOVNĚ:

„TO MÁTE, JAKO KDYŽ V RÁJI PŘIVEDE PÁNBŮH ADAMA K EVĚ A POVÍDÁ MU: „NA, VYBER SI!“

DVA DĚDOVÉ SEDÍ NA LAVIČCE A JEDEN HLUBOCE POVZDECHNE.

DRUHÝ SE OKAMŽITĚ ZVEDNE A PRAVÍ:

„NEMLUVTE O POLITICE, JINAK ODEJDU!“

Fotografiemi do tohoto Zpravodaje přispěli Ivo Ševčík, Jaroslav Martinec, Kamil Brychta, Martin Opluštil, Ing. Pavel Novotný, František Kůrka a další. Všem patří za jejich ochotu poděkování.

Čejkovický zpravodaj – periodický tisk územního samosprávného celku. Vydavatel – Obec Čejkovice, Templářská č. 500, 696 15 Čejkovice, IČ 00284823. Vychází čtvrtletně, odpovědná redaktorka Marie Ritterová. Registrační číslo titulu – MK ČR E 22691. Náklad 900 ks. Kontakt – ou@cejkovice.cz, www.cejkovice.cz. Výtisk zdarma. Uzávěrka příštího čísla 20. 9. 2019. Foto – titulní strana – František Kůrka. Grafická úprava a tisk Tiskárna Lelka Dolní Bojanovice.

DALŠÍ KULATÉ VÝROČÍ

AUTOR: Marie Ritterová

Až půjdete kolem Orlovny, zvedněte hlavu a přesvědčte se, že tato budova, dodnes využívaná, má své kulaté „narozneniny“.

PŘIPOMEŇME SI KOUSEK Z JEJÍ BOHATÉ HISTORIE.

Zápis 3.

O schůzi výboru strany lidové, jež se konala za spoluúčasti zástupců raifaizenky a orla československého dne 18. března 1928 v místnostech raifaizenky. Schůzi zahajuje p. předseda Pazderka Fr. a oznamuje její program.

A sice schůze svolána byla za příčinou jakési dohody ku výstavbě druhé etapy katolického domu vedle nynějšího lidového domu a sice spolkových místností, orelského cvičiště, úřadovny pro záložnu raifaizenka (neboť dosavadní neodpovídá nevyhovuje, záloženského skladiště a různých velice potřebných místností. Přítomným pánům byly předloženy i plány, by se vyjádřili, zda budova dle nich vystavěna by odpovídala nejen době nynější, ale i budoucí. Přítomní, po zralém uvážení a důvěrné poradě, uznávají nutnou potřebu této budovy a navrhují, by o věci byla uvědoměna celá lidová strana a najde-li vše pochopení u lidu, by práce byly započaty ještě letos. Pan Pecka Eduard navrhuje, by zvolen byl přípravný výbor pro tuto věc a zvoleni byli: Důstojný p. Doupovec Jan, Pazderka František, Pecka Eduard, p. učitel Velan, Gertner František.

Zápis 9.

O schůzi členské konané v hostinci u Martinců dne 14. Října 1928. Schůzi předsedá Pazderka Fr. Po zahájení oznamuje, že schůze svolána byla, by konečně ujednáno a to všemi členy bylo, má-li se strana připravovat ku stavbě spolkového domu. Slova se

ujal důstojný p. Doupovec, který vyložil podrobnosti k věci té. Když bylo vše objasněno, přítomní dávají ku stavbě svůj souhlas a slíbili, že budou věc všemožně podporovat. O věci ještě promluvil velebný pán Pořízek a kladl před oči přítomným tu velkou řadu chudých obcí horských, kde již dávno svoje domy spolkové mají. ...

Zápis 6.

Ze dne 18. srpna 1929. Potřebné plány zhotovil p. architekt Dufek z Brna, který později i stavbu obdržel a ji provedl. Vlivem letošní dlouhé zimy mohlo býti se stavbou započato až koncem dubna.

Ale vzdor těmto překážkám šla práce po započetí, obětavou prací jak potahovou tak ruční, která skorem všechna se zdarma konala, tak rychle kupředu, že dnešního dne pomýšlíme již na její otevření. Není sice ještě docela hotová, ale s přičiněním, bude-li potřebná síla k dispozici, je jisto, že se do 1. září 1929 dodělá.

Zápis 7. – 1. září 1929

Slavnostní otevření našeho katolického domu. Slavnostní den krásný, jasný, zahájen byl budíčkem. Na třech místech hrdě stály slavnostní brány a na nich vysoce vztyčené prapory vlajíce vítaly hosty, jež přicházeli z blízka i z dále, ba můžeme říci z celé naší republiky. Sraz byl u Martinců, odkud v průvodu se šlo na polní mši svatou.

Zájemci si mohou v knihovně prohlédnout kratičký filmový dokument ze slavnosti z roku 1929.

HURÁ NA PRÁZDNINY!